

Sygn. akt II CZ 27/12

POSTANOWIENIE

Dnia 21 czerwca 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Marta Romańska (przewodniczący)

SSN Dariusz Dończyk

SSN Maria Szulc (sprawozdawca)

w sprawie z wniosku P. K.
przy uczestnictwie A. S. i innych,
o zasiedzenie
oraz z wniosku G. M.
z udziałem P. K. i innych,
o stwierdzenie nabycia własności nieruchomości w drodze uwłaszczenia,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 21 czerwca 2012 r.,
zażalenia uczestniczki postępowania G. M.
na postanowienie Sądu Okręgowego
z dnia 31 października 2011 r.,

oddala zażalenie

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy odrzucił na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c. skargę kasacyjną uczestniczki G. M. uznając, że nie została opłacona w ustawowym terminie, bowiem wobec doręczenia odpisu postanowienia w przedmiocie odmowy zwolnienia od kosztów sądowych w dniu 26 września 2011 r., upłynął on bezskutecznie w dniu 3 października 2011 r., zaś opłata została uiszczona w dniu 4 października 2011 r.

W zażaleniu od powyższego postanowienia G. M. zarzuciła naruszenie art. 398⁶ § 2 k.p.c. i art. 112 ust. 3 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. 2010 r., Nr 90, poz. 594 ze zm.; dalej jako u.o.k.s.c.) przez ich niewłaściwe zastosowanie oraz art. 130 § 1 k.p.c. przez jego

niezastosowanie. Wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

W uzasadnieniu zarzutów skarżąca prezentuje pogląd, że w wypadku odmowy zwolnienia strony reprezentowanej przez adwokata lub radcę prawnego od obowiązku uiszczenia opłaty od skargi kasacyjnej, sąd zobowiązany jest wszcząć postępowanie naprawcze przewidziane w art. 130 § 1 k.p.c., a nieopłacona skarga kasacyjna podlega odrzuceniu jedynie w wypadku niewykonania zarządzenia wzywającego do opłacenia skargi.

Pogląd ten nie zasługuje na aprobatę. W obecnym stanie prawnym odrzucenie nieopłaconego środka odwoławczego wniesionego przez profesjonalnego pełnomocnika jest, co do zasady, możliwe wyłącznie po przeprowadzeniu procedury naprawczej, tj. po bezskutecznym wezwaniu pełnomocnika do uzupełnienia braku formalnego takiego środka w trybie art. 130 § 1 k.p.c. Jedynym wyjątkiem od tej zasady jest art. 112 ust. 3 u.o.k.s.c., który reguluje obowiązek uiszczenia opłaty odmiennie, niż to czyni art. 112 ust. 2. Wyłącza on zasadę wzywania strony przez przewodniczącego do opłacenia środka odwoławczego w wypadku oddalenia wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych (ust. 2) wówczas, gdy środek taki został wniesiony przez profesjonalistę i podlega opłacie stałej lub stosunkowej obliczonej od wartości przedmiotu zaskarżenia. Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego pogląd, że nieopłacenie środka zaskarżenia (skargi kasacyjnej) złożonego przez profesjonalnego pełnomocnika uruchamia tryb postępowania naprawczego przewidziany w art. 130 § 1 k.p.c., nie jest aktualny w sytuacji, w której możliwość zastosowania tego przepisu została wprost wykluczona w ustawie. Artykuł 112 ust. 3 u.k.s.c. wyznaczył termin do uiszczenia opłaty, a jednocześnie wyłączył obowiązek wzywania profesjonalnego pełnomocnika przez sąd do realizacji tego obowiązku, co oznacza, że powinien on sam obliczyć i przekazać opłatę w powyższym terminie (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 21 lipca 2011 r., V CZ 30/11, niepubl., z dnia 23 marca 2011 r., V CZ 116/10 niepubl., z dnia 24 maja 2012 r., V CZ 12/12, niepubl.). Powołana przez skarżącą uchwała Sądu Najwyższego z dnia 15 czerwca 2010 r., II UZP 4/10 (OSNP 2011/3-4/38) nie odnosi się do

regulacji zawartej w art. 112 ust. 3, lecz poddaje wykładni skutki uchylecia art. 130² § 3 k.p.c.

W świetle powyższego nie zasługuje na uwzględnienie zarzut naruszenia art. 130 § 1 k.p.c. i art. 112 § 3 u.o.k.s.c. Nie może być także skuteczny zarzut naruszenia art. 398⁶ § 2 k.p.c., skoro skarżąca wprost nie zakwestionowała ustalenia, że opłata została uiszczona po upływie terminu siedmiu dni od daty doręczenia postanowienia Sądu II instancji w przedmiocie zwolnienia od kosztów sądowych

Z uwagi na bezzasadność zażalenia orzeczono jak w sentencji na podstawie art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.